

станции минали наведени подъ тѣхъ. Съ това приели клетвата. Следъ това запѣли:

Не щеме ний богатство,
Не щеме ний пари,
А искаме свобода
Човѣшки правдини . . .

Въодушевлението било голѣмо, забравили броя си. Всички добили куражъ, вѣра въ светото дѣло и криле да хвърчатъ.

Воеводата имъ извикалъ: „Гответе се за пжтъ“!

Двама отъ възстаницитѣ се натоварили съ лѣковетѣ, а Иларионъ ималъ въ чантата си сѣчва за вадене на куршуми и изрѣзване на рани. Хванали и единъ циганинъ и единъ турчинъ, пратени да шпиониратъ, натоварили турчина съ единъ бѣкелъ да носи сварена пелинова вода, за миене на рани и лѣкуване на простуди. Когато били вече готови за пжтъ, Стоилъ воевода имъ далъ наставления, какъ да се биятъ, какъ да стрелятъ, прикривайки се задъ дървета, камъни, неравности и пълзейки или прибѣгвайки напредъ и пр.

По-опитнитѣ момчета съ знамето напредъ, новацитѣ задъ тѣхъ, Иларионъ и Стоилъ воевода — най-отзадъ. Тръгнали да дигатъ балканскитѣ села.

Пристигнали въ с. Нейково, пѣейки бунтовни пѣсни и спрѣли на площада предъ черквата. Нѣколко възстаници отишли по кжщитѣ и прибрали по-годнитѣ за оржие мл дежи, 24 души. Тѣхъ причислили къмъ четата. Следъ това влѣзли въ църквата и накарали свешеника да имъ чете молитва; новопостжпилитѣ нейковци се заклели, като минали и тѣ подъ кръстосанитѣ сабя и пушка.

Отъ Нейково се запжтили за село Жеравна. По пжтя циганинътъ избѣгналъ. Четата пристигнала въ Жеравна и спрѣла предъ конака. Понеже, почти никой отъ младежитѣ не излѣзалъ, Стоилъ пови-
калъ селскитѣ чорбаджии имъ заповѣдалъ да из-